

de seneste Aar, Militærudgifterne til omtrent 25 Mill. Kr., betyder det saglig talt, at Socialdemokraterne ville bevilge 20—21 Mill. Kr. om Aaret til Militærvæsenet her i Landet. Dette at stemme mod hele Budgettet er en politisk Afstemning, men jeg har endnu ikke hørt, at det var en Afstemning, der skulde bevise noget om, at man var imod enhver Groschens Udgift, som staaar paa vedkommende Budget. Jeg tror heller ikke, at Socialdemokraterne ville være tjente med at fastholde den Betragtning, at deres Afstemning mod vor Finanslov, mod Statens Budget, skulde være en Afstemning mod hver enkelt Bevilling, som findes paa dette Budget, thi derved vilde de sætte sig mod alle de mange Bevillinger, som jeg antager de tværtimod sætte Pris paa. (*K. M. Klausen*: Vi have aldrig stemt imod.) De have altsaa taget det Standpunkt hverken at sige Ja eller Nej? Jeg husker da fejl, de Herrer have ikke drevet det saa vidt, som Bebel har gjort det i Tyskland.

Jeg skal nu ikke opholde mig ved den Tale, der har været ført fra socialdemokratisk Side om den socialistiske Stat. Jeg kan godt forstaa, at naar det kom til Stykket, vilde de Herrer helst ikke tale ret meget om denne Stat, og i alt Fald kunde de ikke fortælle noget om, hvordan den skulde være. Det er netop, hvad jeg har tænkt, for naar Socialdemokraterne holde deres universelle Sammenkomster, disse store Rigsdage, har jeg set, at de paa ingen Maade ere enige. De blive enige ved, at der ved Hjælp af Udvalg laves forskellige Resolutioner, som man til sidst stemmer for, og som i Regelen ikke sige ret meget. Jeg saa af Referaterne fra Stuttgart i Sommer, at baade var man til at begynde med uenig om Fagforeningerne, om faglig Politik, og hvorledes den skulde stille sig i Forhold til almindelig Politik, og man var uenig om Militærspørgsmaalet, om Kvindernes Valgret osv. Man fik selvfølgelig vedkommende Resolutioner i Stand og vedtagne, og medens Udvalgene arbejdede, havde man store Gilder nede i Stuttgart. Jeg læste saaledes i de socialdemokratiske Blade, hvorledes Socialdemokraterne ved en saadan Lejlighed drak om Kap med hinanden, og Vinen flød i Strømme. Det er vel noget, der finder Sted saa ofte ved Kongresser, og det skal jeg ikke opholde mig videre ved. Men naar Socialdemokraterne ere saa stærke til undertiden at overfalde os herhjemme i lignende Anledninger, skulde de se lidt hen til, hvorledes det gaar til, naar

de selv have Sammenkomster. Jeg mindes, hvorledes det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds faldt over en Sammenkomst, som danske og norske Rigsdagsmænd havde haft her, hvorved det gik meget sobert og ordentligt til. (*Borgbjerg*: Nej!). Det gjorde det ærede Medlem, og han citerede, jeg tror, baade Spise- og Vinsedlen. (*Borgbjerg*: Fra en Sammenkomst mellem danske og norske Rigsdagsmænd? Absolut ikke!). Ja, vi skulle se det efter i Rigsdagstidenden, det slaar nok til. (*Borgbjerg*: Absolut ikke!). Forleden Aar, da der var en Sammenkomst i Anledning af, at Kong Haakon kom til Norge, en Sammenkomst, hvortil der var indbudt baade de norske delegerede og forskellige danske Rigsdagsmænd, rettede det ærede Medlem et helt Angreb imod os i den Anledning. (*Borgbjerg*: De husker fejl!). Ja, ja, det kunne vi drøfte en anden Gang. Med disse Bemærkninger skal jeg saa forlade det ærede Medlem, fordi han overfor mig og mine Budgetter ikke er fremkommen med en eneste virkelig saglig Bemærkning, som der var Grund til at imødegaa.

Udenrigsministeren (*Raben-Levetzau*): Det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe) henvendte forleden Dag til mig en Forespørgsel angaaende Oplysninger om de Instrukser, der vare givne de delegerede, som Danmark havde sendt til Haager-Konferencen. Udenrigsministeriet har under Overvejelse at udgive en Beretning om alt, hvad der er blevet arbejdet paa Haager-Konferencen, og i denne Beretning ville Instrukserne naturligt finde deres Plads. For saa vidt altsaa Beretningen kommer i Stand, vil den blive stillet til Rigsdagens Disposition.

Det ærede Medlem omtalte ogsaa de store Udgifter, der for Staterne ere forbundne med at henvende sig til Voldgiftsdomstolen i Haag, og bad mig om at søge Oplysninger derom og mulig søge at skaffe Forandring i dette Forhold. Jeg skal forsøge at faa disse Oplysninger, men noget Løfte om Fremskaffelsen kan jeg ikke give, da jeg jo maa søge dem hos andre Regener. Det tredje Spørgsmaal, det ærede Medlem rettede til mig, angaaende et Ord, jeg havde brugt i mine Udtalelser forleden Dag, har den højtærede Konseilspræsident besvaret, saa det skal jeg ikke komme nærmere ind paa.

Det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (H. L. Møller) henvendte ogsaa Ordet til mig forleden Dag. Det